

[Bente Juncker]

når man taler så pænt om børn og forældre og deres retssikkerhed, så må mindstekravet være, at der i det lovforslag står, hvad retssikkerheden er selv i de mest ekstreme situationer, og det gør der altså ikke her. Det går langt ud over, hvad man egentlig kan tillade sig, og hvad der er almindeligt i dette land.

Så sagde fru Pia Christmas-Møller, at man skulle handle hurtigt i nogle situationer. Ja, det skal man, og det er der sikkert behov for, men så må jeg altså minde om, at man utrolig hurtigt kan få en dommerkendelse i dommervagten. Der er faktisk vagt på, og det kan man få i løbet af en time eller to, og hurtigere skal det altså heller ikke gå.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har meget svært ved at forstå hr. Tom Behnkes argumentation. At det skulle være galt, at ganske almindelige mennesker med deres sunde fornuft og deres erfaring som bagage skal være med til at afgøre de her sager. Jeg kan faktisk ikke forestille mig noget bedre bolværk imod utidige sagsbehandlers misforståede indgreb. Jeg kan faktisk ikke rigtig forestille mig det, når det samtidig er sådan, at der er juridisk og psykologisk ekspertise med i afgørelsen.

Jeg må sige, at jeg er lidt bekymret over de udtalelser, der har været hidtil, og som har været båret af en meget dyb mistillid til det nuværende system, og hvor man så på baggrund af den mistillid i virkeligheden ønsker et lovforslag udarbejdet under hensyn til først og fremmest at sikre gråzonen; så skidt være med det, der var lovforslagets egentlige målgruppe, nemlig dem, der virkelig er nødstedte.

Selv om det er barsk snak, der skrives om i lovforslaget, synes jeg, det er nødvendigt at skrive, hvilke muligheder systemet har i de ganske særligt ekstreme situationer, frem for at lade det ligge under gulvtæppet.

Jeg synes, fru Inger Stilling Pedersen har galt fat, når hun taler om, at der skulle et stort forløb til, inden man overhovedet kan få undersøgt et barn hos en læge. Må jeg fortælle bare ét af de eksempler, jeg har kendskab til:

Det er et barn, som var uønsket, og som blev fundet som 2-årig på et loft bundet til en pæl. Da barnet blev fundet af naboer fra nabogårdene, kunne barnet overhovedet ikke tage fast

føde til sig. Det barn er i dag på en psykiatrisk institution og skal have at vide, når noget er godt og dejligt, så kan vedkommende grine og smile, og skal have at vide, når noget er sørgeligt og tragisk. Følelseslivet er fuldstændig ødelagt. Eksperterne skønner, at den gut faktisk i dag som 20-årig ville have været et matematisk geni, hvis ikke han var blevet destrueret på den facon af forældrene.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre lægger vi stor vægt på, at familiens krav på selvstændighed og privatliv respekteres. Det gælder selvfølgelig i særlig grad i de ulykkelige situationer, hvor de offentlige myndigheder nødvendigvis må inddrages i familiens forhold.

Der er vel egentlig ingen af os, der bryder os om, at de offentlige myndigheder overhovedet skal have lov til at bryde ind i en families privatliv. Forældre og børn må selvfølgelig indrette deres tilværelse, som de vil, men samtidig må vi erkende, at der er nogle – heldigvis få – forældre, der ikke formår at leve op til det ansvar, det er at have børn.

Når børn udsættes for sådan noget som seksuelt misbrug, vold, psykisk terror eller lignende, må det offentlige anstændigvis gribe ind for at give barnet eller den unge mulighed for at vokse op under bedre forhold.

I socialministerens nye lovforslag præciseres og udbygges familiens retsstilling. På en række områder sker der væsentlige ændringer og stramninger i forhold til i dag.

Jeg vil pointere, at vi i Venstre lægger megen vægt på den forebyggende indsats. Hvis man på nogen måde kan klare problemerne inden for familien, er det det bedste. Der er en række muligheder for, at kommunen kan sætte ind med økonomisk hjælp, rådgivning eller andre ting og dermed eventuelt undgå en fjernelse.

I de tilfælde, hvor det så alligevel er nødvendigt at overveje en fjernelse, er det vigtigt, at familien sikres optimal retssikkerhed.

Af væsentlige ændringer er først og fremmest, at der indføres ændrede regler for det organ, der træffer afgørelsen om en eventuel tvangsfjernelse. Beslutningskompetencen forbliver i kommunalt regi, men gøres mere uafhængig ved, at der stilles særlige krav til udvalgets sammensætning og arbejdsgang. Blandt andet må kommunalbestyrelsesmedlemmer ik-